

Instanța de fond: Judecătoria Centru mun. Chișinău (jud: D. Chistol)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Secrieru, V. Efros, I. Muruianu)

DECIZIE

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecător
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Turuta Eugeniu și avocatul Guțu Zinaida,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Turuta Eugeniu
împotriva Administrației internet - magazinului Livreria privind apărarea
drepturilor de autor și repararea prejudiciului material,
împotriva încheierii din 12 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 19 martie 2014, Turuta Eugeniu s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva lui Administrației internet-magazinului „Livreria” (Compania Occident V.O.F./Livreria) solicitând constatarea încălcării administrației internet-magazinului „Livreria” a drepturilor patrimoniale de autor (dreptul exclusiv de distribuire și dreptul exclusiv de import) al reclamantei asupra operelor (cărților); încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantei a următoarelor sume: pentru cartea „Предварительные усилители низкой частоты. Регуляторы громкости и тембра. Усилители индикации” – 3441 euro; pentru cartea „Микросхемы усилителей мощности” – 11212,50 euro; pentru cartea „Микросхемы усилителей мощности низкой частоты и их аналоги” – 11212,50 euro, în total suma de 25866 euro.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că este autorul a mai multor cărți din domeniul informării despre componentele electronice semiconductoare în special a cărților: „Предварительные усилители низкой частоты. Регуляторы громкости и тембра. Усилители индикации, М, ДМК - Пресс, 2010”, „Микросхемы усилителей мощности, М, ДМК — Пресс, 2009”, „Микросхемы усилителей мощности низкой частоты и их аналоги, М. ДМК - Пресс 2002”.

Reclamantul a declarat că, cartea „Микросхемы усилителей мощности низкой частоты и их аналоги, М. ДМК - Пресс 2002”, a fost publicată (tipărită și pusă în vânzare) de către editura ДМК - Пресс din Rusia, Moscova în baza contractului de autor încheiat între reclamant și editura sus menționată, însă acest

contract a expirat în anul 2008, astfel că, unicul deținător al drepturilor patrimoniale după cum susține reclamantul este Turuta Eugeniu.

După cum susține reclamantul, cărțile „Предварительные усилители низкой частоты. Регуляторы громкости и тембра. Усилители индикации, М, ДМК - Пресс, 2010”, „Микросхемы усилителей мощности, М, ДМК — Пресс, 2009”, au fost tipărite și puse în vânzare de către editura ДМК - Пресс din Rusia în lipsa unui contract de autor cu reclamantul, fiind astfel produse contrafăcute.

Reclamantul a susținut că navigând prin internet a observat că pe site-ul internet- magazinului Livreria (<http://www.livreria.com>) sunt propuse pentru distribuire prin oferire publică cărțile enumerate, fără a exista acordul său în calitate de autor și de titular al drepturilor patrimoniale de autor. Mai mult ca atât, cărțile enumerate sunt oferite spre vânzare drept produse tipărite la comandă de către editura „Let Me Print” pe care nu o cunoaște și cu care, în calitate de titular al drepturilor patrimoniale de autor, nu a încheiat nici un contract de autor, cărțile fiind astfel produse contrafăcute.

Reclamantul a mai indicat că cărțile „Предварительные усилители низкой частоты. Регуляторы громкости и тембра. Усилители индикации, М, ДМК - Пресс, 2010”, „Микросхемы усилителей мощности, М, ДМК — Пресс, 2009”, „Микросхемы усилителей мощности низкой частоты и их аналоги, М. ДМК - Пресс 2002” sunt propuse spre distribuire prin oferire publică de către internet-magazinul Livreria în lipsa unei licențe cu titularul drepturilor de autor care ar prevedea importul și distribuirea lor în oricare țară, inclusiv Olanda.

Acțiunile administrației internet-magazinului „Livreria” privind importul și distribuirea prin oferire publică a cărților menționate, în lipsa unui contract cu titularul drepturilor patrimoniale de autor, încalcă dreptul de autor al reclamantului Turuta Eugeniu, acțiuni care se probează prin extrasul din pagina web a pârâtului.

Reclamantul consideră că conform art. 63 alin. (3) al Legii 139 din 02.07.2010 instanța de judecată poate stabili despăgubiri sub formă de taxe forfetare, cum ar fi cel puțin suma remunerației sau a tarifului pe care ar fi datorat-o violatorul dacă ar fi fost autorizat prin licență să valorifice dreptul în cauză. Articolul 31 al Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe nr. 139 din 02.07.2010 specifică că, în contractul de autor, remunerația de autor se stabilește în cote procentuale din venitul obținut ca urmare a valorificării în modul corespunzător a operei sau sub forma unei taxe forfetare, sau în conformitate cu tarifele remunerației aprobate de organizațiile de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale, sau în oricare alt mod.

Reclamantul a precizat faptul că, contractul de autor din 12 august 1999 dintre Turuta Eugeniu și editura ДМК - Пресс are drept obiect transmiterea drepturilor de autor asupra cărții „Предварительные усилители низкой частоты. Регуляторы громкости и тембра”, care este unul din obiectele prezentei cereri. Punctul 2.1 al contractului prevede plata remunerării de autor în mărime de 92000 ruble, care conform cursului oficial de schimb al Băncii Centrale a Federației Ruse la data semnării contractului (26,7300 rub/euro) constituie 3441 euro. Prin urmare, conform art. 63 alin. (3) din Legea nr. 139 din 02.07.2010 suma remunerației pe care ar fi datorat-o pârâtul dacă ar fi fost autorizat prin licență (contractul de autor) să valorifice dreptul în cauză pentru cartea „Предварительные усилители низкой частоты. Регуляторы громкости и тембра” este cel puțin 3441 euro.

Recurentul a mai susținut că contractul de autor nr. 48 din 15 august 2004 încheiat între Turuta Eugeniu și editura ДМК – Пресс (anexa 3) are drept obiect transmiterea drepturilor de autor asupra cărții „Усилители мощности низкой частоты-интегральные микросхемы”, care este unul din obiectivele prezentei cereri. Conform pct. 2.1 al contractului, plata remunerării de autor în mărime de 10% din prețul cu ridicata al cărții (75% din prețul afișat), iar pct. 3.8 al aceluiași contract prevede tipărirea de către editură a unui tiraj de cel puțin 5000 exemplare.

Prin hotărârea din 21 octombrie 2014 a Judecătorei Centru mun. Chișinău s-a admis acțiunea înaintată de Turuta Eugeniu; s-a constatat încălcarea dreptului de autor a lui Turuta Eugeniu de către Administrația internet-magazinului „Livreria” a drepturilor patrimoniale de autor, dreptul exclusiv de distribuire și dreptul exclusiv de import al lui Turuta Eugeniu asupra operelor (cărților): „Предварительные усилители низкой частоты. Регуляторы громкости и тембра. Усилители индикации, М, ДМК - Пресс, 2010”, „Микросхемы усилителей мощности, М, ДМК — Пресс, 2009”, „Микросхемы усилителей мощности низкой частоты и их аналоги, М. ДМК - Пресс 2002”; s-a încasat din contul Administrației internet-magazinului „Livreria” în beneficiul lui Turuta Eugeniu următoarele sume: pentru cartea „Предварительные усилители низкой частоты. Регуляторы громкости и тембра. Усилители индикации” – 3441 euro; pentru cartea „Микросхемы усилителей мощности” – 11212,50 euro; pentru cartea „Микросхемы усилителей мощности низкой частоты и их аналоги” – 11212,50 euro, iar în total suma de 25866 euro, cu confiscarea și distrugerea din gestiunea Internet-magazinului „Livreria” a tuturor exemplarelor contrafăcute ale cărților sus-enumerate; s-a încasat din contul Internet-magazinului „Livreria” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 14425,46 lei,

Prin încheierea din 01 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a repus Compania Occident V.O.F./Livreria în termenul de apel; nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Compania Occident V.O.F./Livreria, prin intermediul avocatului Dragoș Chetaru, și s-a comunicat apelantului despre necesitatea prezentării dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 10818,75 lei, stabilindu-i un termen până la 12.01.2017, ora 11:00.

Prin decizia din 28 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție s-a respins recursul declarat de Turuta Eugeniu împotriva încheierii din 01 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 12 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit cererea de apel depusă de Compania Occident V.O.F./Livreria, prin intermediul avocatului Dragoș Chetaru.

La 22 noiembrie 2017, Turuta Eugeniu și avocatul Guțu Zinaida au declarat recurs împotriva încheierii din 12 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea parțială a acesteia cu soluționarea în fond a cererii recurentului privind încasarea cheltuielilor de judecată și a cheltuielilor pentru asistență juridică suportate în instanța de apel și recurs.

La 28 noiembrie 2017 Turuta Eugeniu și avocatul Guțu Zinaida au depus cerere privind emiterea unui aviz consultativ cu privire la modul de aplicare a prevederilor art. 254 CPC, în cazul repunerii în termenul de declarare a apelului și în cazul restituirii cererii de apel.

În susținerea recursului declarat s-a indicat că, încheierea instanței de apel din 01 decembrie 2016 în partea ce ține de repunerea apelului în termen este ilegală, fiind emisă cu multiple încălcări ale legii procedurale și materiale, cu încălcarea în mod direct a dreptului recurentului la un proces echitabil.

Recurentul a menționat că, la data de 16 august 2017 instanța de judecată a Regatului Țărilor de Jos (Olanda) a pronunțat o hotărâre, prin care a respins cerințele lui Turuta Eugeniu de recunoaștere a hotărârii definitive și irevocabile a instanței Republicii Moldova din 21 octombrie 2014. În hotărârea sa, instanța Olandeză a refuzat recunoașterea hotărârii instanței moldovenești din 21 octombrie 2014 pe motivul că Curtea de Apel din RM a permis intimatului să conteste hotărârea prime instanță și în plus, Curtea Supremă de Justiție din RM nu a pronunțat o hotărâre irevocabilă.

Recurentul a afirmat că, în procedura de recunoaștere de către instanța de judecată a Regatului Țărilor de Jos (Olanda) a hotărârii instanței moldovenești din 21 octombrie 2014, a suportat cheltuieli de judecată considerabile, și anume: cheltuieli de asistență juridică (onorariul avocaților Irina Bordei și Alexandra Schluep) în mărime de 22858 euro; cheltuieli de asistență juridică a companiei Livreria în mărime de 7929 euro încasate de către instanța din Olanda de la Turuta Eugeniu; iar în total suma de 30787 euro. Deoarece cheltuielile menționate supra sunt o consecință a respingerii de către instanța din Olanda a cererii de recunoaștere a hotărârii instanței moldovenești grație admitterii de către Curtea de Apel a repunerii în termen a apelului, recurentul Turuta Eugeniu a solicitat instanței de apel să dispună încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 30787 euro de la compania Livreria, care a depus o cerere abuzivă de repunere în termen a apelului.

Suplimentar recurentul a declarat că instanța de apel, prin încheierea din 12 octombrie 2017, a dispus restituirea apelului depus de avocatul Dragoș Chettraru în interesele Companiei Occident V.O.F./Livreria, fără a soluționa cererea recurentului privind compensarea cheltuielilor de judecată.

Recurentul a mai precizat că, în situația în care litigiul este unul cu element de extraneitate, există cu certitudine o prevedere imperativă a legii referitor la termenul declarării apelului de către persoana din străinătate, care nu a fost prezentă la pronunțarea dispozitivului hotărârii și căreia nu i s-a comunicat hotărârea respectivă - o prevedere de la care instanța de judecată nu poate deroga, adică instanța de apel la examinarea cauzei nu a luat în considerare prevederile art. 16 al Convenției privind notificarea și comunicarea în străinătate a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială, adoptată la Haga la 15 noiembrie 1965, ratificată de către Parlamentul Republicii Moldova prin Legea nr. 13 din 17.02.2012, publicată la 15.05.2012 în Monitorul Oficial Nr. 92, art nr. 288, care prevede că dacă un act de chemare în judecată sau un act echivalent a trebuit să fie transmis în străinătate în scopul notificării ori comunicării, potrivit dispozițiilor prezentei convenții, și o hotărâre judecătorească a fost dată împotriva unui pârât care nu a fost prezent, judecătorul are facultatea de a pune în vedere pârâtului decăderea care rezultă din expirarea termenelor de exercitare a căilor de atac, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții și anume: pârâtul, fără să aibă culpă, nu a luat cunoștință în timp util de actul respectiv pentru a se apăra de hotărâre prin exercitarea unei căi de atac; mijloacele de apărare ale pârâtului nu apar lipsite de

orice temeii; cererea vizând înlăturarea decăderii din termen este inadmisibilă dacă nu a fost formulată într-un termen rezonabil începând din momentul în care pârâtul a avut cunoștință de hotărâre; fiecare stat contractant are facultatea să declare că această cerere este inadmisibilă dacă este formulată după expirarea unui termen pe care acesta îl va preciza în declarația sa, cu condiția ca acest termen să nu fie mai mic de un an calculat de la pronunțarea hotărârii.

Totodată, recurentul a susținut că, în cadrul Convenției de la Haga, Republica Moldova prin prevederile art. 1. alin. (4) al Legii nr. 13 din 17.02.2012, a declarat că, în conformitate cu articolul 16 alineatul 3 din convenție, cererea depusă în condițiile articolului 16 din convenție va fi inadmisibilă dacă este formulată după expirarea unui an de la pronunțarea hotărârii. Astfel, dacă oricare observator rezonabil (persoană informată și de bună credință) ar examina obiectiv prevederile enunțate, unica concluzie indubitabilă posibilă care s-ar impune ar fi că prevederea respectivă este una imperativă, adică instanța nu este în drept să deroge de la ea și să repună în termen o cerere formulată după expirarea unui an de la pronunțarea hotărârii. Astfel, datorită faptului că hotărârea instanței de fond a fost pronunțată la data de 21 octombrie 2014, posibilitatea de repunere în termenul de apelul a expirat la data de 22 octombrie 2015. Ca urmare, repunând în termen un apel declarat după 1 (unu) an și 9 luni după pronunțarea hotărârii judecătoreiei Centru mun. Chișinău, instanța de apel a omis să aplice prevederile art. 16 al Convenției și a declarației Republicii Moldova referitor la art. 16 al Convenției și să respingă cererea de repunere în termen ca inadmisibilă, adică instanța de apel a încălcat prevederile imperative ale legii - în speță prevederile art. 16 al Convenției privind notificarea și comunicarea în străinătate a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială. Or, conform art. 12 alin (1) CPC, instanța judecătorească soluționează pricinile civile în temeiul Constituției Republicii Moldova, al tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, al legilor constituționale, organice și ordinare, al hotărârilor Parlamentului, al actelor normative ale Președintelui Republicii Moldova, al ordonanțelor și hotărârilor Guvernului, al actelor normative ale ministerelor, ale altor autorități administrative centrale și ale autorităților administrației publice locale. În cazurile prevăzute de lege, instanța aplică uzanțele dacă nu contravin ordinii publice și bunelor moravuri.

Concomitent, art. 12 alin (4) CPC, dacă în tratatul internațional la care Republica Moldova este parte sunt stabilite alte reglementări decât cele prevăzute de legislația internă, instanța, la judecarea pricinii, aplică reglementările tratatului internațional. Deci, prevederile art. 12 alin (4) CPC acordă un grad de superioritate tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte. Mai mult ca atât, art. 19 din Legea nr. 595 din 24.09.1999 privind tratatele internaționale ale Republicii Moldova prevede că tratatele internaționale se execută cu bună-credință, în conformitate cu principiul pacta sunt servanda. Republica Moldova, deci o instanță de judecată, inclusiv de apel, nu poate invoca prevederile legislației sale interne ca justificare a neexecutării unui tratat la care este parte. De altfel, repunând în termen un apel inadmisibil, instanța a încălcat principiul securității raporturilor juridice, astfel și art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Ca concluzie, recurentul a relatat că instanța de apel nu a examinat în fond cererea recurentului privind încasarea cheltuielilor de judecată, încălcând prevederile art. 94 CPC.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Instanța de apel a adoptat încheierea contestată la 12 octombrie 2017, iar Turuta Eugeniu și avocatul Guțu Zinaida au înregistrat cererea de recurs la 22 noiembrie 2017.

Colegiul notează că recursul declarat este în termen, întrucât la materialele cauzei lipsește confirmarea recepționării încheierii contestate de către participanți.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Turuta Eugeniu și avocatul Guțu Zinaida neîntemeiat și care necesită a fi respins, rezultând din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu prevederile art. 364, alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărâre se atacă, cu plata taxei de stat în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii.

În conformitate cu prevederile art. 368 Cod de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor. Dacă apelantul îndeplinește în termen indicațiile din încheierea judecătorească, apelul se consideră depus la data prezentării inițiale. Încheierea instanței de apel de a nu se da curs cererii poate fi atacată cu recurs.

Materialele cauzei atestă că prin încheierea din 01 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a repus în termen Compania Occident V.O.F./Livreria în termenul de apel; nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Compania Occident V.O.F./Livreria, prin intermediul avocatului Dragoș Chetaru, și s-a comunicat apelantului despre necesitatea prezentării dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 10818,75 lei, stabilindu-i un termen până la 12.01.2017, ora 11:00.

Prin decizia din 28 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție s-a respins recursul declarat de Turuta Eugeniu împotriva încheierii din 01 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 12 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit cererea de apel depusă de Compania Occident V.O.F./Livreria, prin intermediul avocatului Dragoș Chetaru.

Ca temei de restituire a cererii de apel, instanța de apel a invocat că apelantul nu a înlăturat în termen indicațiile instanței de apel conform încheierii din 01.12.2016 și anume nu a prezentat dovada de plată a taxei de stat în cuantumul stabilit de instanță.

Instanța de recurs precizează că prin recursul declarat, Turuta Eugeniu își exprimă dezacordul cu actele de dispoziție adoptate de către instanța de apel, din motiv că au fost adoptate cu multiple încălcări ale legii procedurale și materiale, cu încălcări a dreptului recurentului la un proces echitabil.

La capitolul dat, Colegiul menționează că instanța de apel prin actele de dispoziția adoptate a examinat chestiunea privind acceptarea spre soluționare a cererii de apel depuse de Compania Occident V.O.F./Livreria, prin intermediul avocatului Dragoș Chetragu, împotriva hotărârii din 21 octombrie 2014 a Judecătorei Centru mun. Chișinău.

Adică, instanța de apel s-a referit nemijlocit la acceptarea spre soluționare a cererii de apel depuse de Compania Occident V.O.F./Livreria, prin intermediul avocatului Dragoș Chetragu, procedură ce ține nemijlocit de drepturile și obligațiile cu caracter civil ce vizează doar apelantul, care în speță este - Compania Occident V.O.F./Livreria și nu de drepturile lui Turuta Eugeniu.

Respectiv, careva drepturi ale lui Turuta Eugeniu prin îngrădirea accesului la un proces echitabil la adoptarea încheierilor judecătorești de către instanța de apel, nu au fost încălcate, deoarece acest drept asigură părților posibilitatea de a-și apăra interesele care au fost lezate de către instanțele de judecată la examinarea cauzei și anume la realizarea dreptului la apărare a persoanei asupra căreia instanța de judecată s-a expus contrar prevederilor stabilite de legiuitor și contrar principiilor legalității, egalității părților și a controlului judiciar.

Tot aici, Colegiul reține că în accepțiunea Convenției, dreptul la un proces echitabil are mai multe componente și anume: accesul liber la justiție; examinarea cauzei în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil; examinarea cauzei de către un tribunal independent, imparțial, stabilit prin lege; publicitatea pronunțării hotărârilor judecătorești.

Din încheierea contestată de către recurentul Turuta Eugeniu nu se reliefează că instanța de apel la restituirea apelului depus de Compania Occident V.O.F./Livreria, prin intermediul avocatului Dragoș Chetragu, împotriva hotărârii din 21 octombrie 2014 a Judecătorei Centru mun. Chișinău s-ar fi expus și asupra drepturilor ce vizează interesele lui Turuta Eugeniu.

În concluzie, instanța de recurs remarcă că Turuta Eugeniu nu a invocat nici un temei pentru care ar putea fi anulată încheierea contestată, în condițiile când instanța de apel a soluționat doar chestiunea privind acceptarea apelului depus de Compania Occident V.O.F./Livreria, prin intermediul avocatului Dragoș Chetragu, împotriva hotărârii din 21 octombrie 2014 a Judecătorei Centru mun. Chișinău, fără a fi atinse anumite drepturi procedurale ale recurentului.

Astfel, prin recursul declarat, Turuta Eugeniu nu și-a confirmat poziția de îngrădire a dreptului său la un proces echitabil la examinarea cererii de apel depusă de Compania Occident V.O.F./Livreria, prin intermediul avocatului Dragoș Chetragu, respectiv recursul declarat de Turuta Eugeniu și avocatul Guțu Zinaida urmează a fi respins ca neîntemeiat.

Referitor la solicitarea recurentului privind încasarea cheltuielilor de judecată sub formă de cheltuieli de asistență juridică suportate în ordine de apel și recurs, Colegiul o va respinge, deoarece cheltuielile de judecată pot fi solicitate de către recurent doar în cazul admiterii recursului, pe când în prezenta cauză recursul declarat de Turuta Eugeniu și avocatul Guțu Zinaida a fost respins, inclusiv și

cheltuielile de asistență juridică suportate în ordine de recurs de către Recurent urmează a fi respinse.

Cât privește cerința recurentului privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în ordine de apel, Colegiul precizează că această solicitare urma a fi înaintată în instanța de apel care judecând apelul urma să se pronunțe asupra cheltuielilor suportate.

La caz, însă, se atestă că, pârâtul doar a fost repus în termenul de declarare a apelului, dar însăși cererea de apel nu a fost primită în procedură.

Totodată, Colegiul menționează că reclamantul nu este lipsit de posibilitatea de a solicita în cadrul unui alt proces civil recuperarea cheltuielilor suportate.

La fel, nu poate fi admisă nici solicitarea recurentului în partea ce ține de emiterea avizului consultativ cu privire la modul de aplicare a unei legi, deoarece avizul consultativ poate fi solicitat doar în cazul în care legea în privința căreia se solicită emiterea acestuia este aplicabilă speței.

În speță, recurentul a solicitat emiterea unui aviz consultativ cu privire la modul de aplicare a unei dispoziții legale – art. 254 CPC, prevedere legală care nu este relevantă judecării cauzei în ordine de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere că argumentele expuse de către recurent în recursului declarat nu și-au găsit confirmarea, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul înregistrat de Turuta Eugeniu și avocatul Guțu Zinaida și de a menține încheierea din 12 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Turuta Eugeniu și avocatul Guțu Zinaida.

Se menține încheierea din 12 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Turuta Eugeniu către Administrația internet - magazinului Livreria privind apărarea drepturilor de autor și repararea prejudiciului material.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală